

DZIENNIK BYDGOSKI

Wychodzi codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt.
Do „Dziennika“ dołącza się co tydzień „SPORT POMORSKI“.
Redakcja otwarta od godziny 8—12 przed południem i od 5—6 po południu.
Redaktor naczelny przyjmuje od godziny 11—12 przed południem.
Rekopisów niezamówionych nie zwraca się.
Redakcja i Administracja w Bydgoszczy, ulica Poznańska 30.
Filje: w Bydgoszczy, ul. Dworkowa 2 — w Toruniu, ul. Mostowa 17
w Grudziądzu, ul. Groblowa 5.

Przedpłata wynosi w ekspedycji i agencjach 2.75 zł. miesięcznie, 8.25 zł. kwartalnie; przez pocztę w dom 3.11 zł. miesięcznie, 9.33 zł. kwartalnie.
Pod opaską: w Polsce 5.00 zł., do Gdańska 4.00 guld., do Niemiec 4.00 mk., do Francji i Ameryki 7.50 zł. miesięcznie.
W razie wypadków, spowodowanych siłą wyższą, przeszkód w zakładzie, strajków itp., wydawnictwo nie odpowiada za dostarczanie pisma, a abonenci niemają prawa do odszkodowania.

Telefony: Redakcja 326, Naczelny redaktor 316, Administracja 315, Buchalterja 1374. — Filje: Bydgoszcz 1299, Toruń 800, Grudziądz 294.

Numer 275.

BYDGOSZCZ, wtorek dnia 30 listopada 1927 r.

Rok XXI.

Rezolucje Rady Naczelnej Chrześc. Demokracji.

W nawiązaniu do sprawozdania z przebiegu obrad Rady Naczelnej Ch. D., umieszczonego w znacznych zarysach we wczorajszym numerze pisma naszego podajemy dziś następujące rezolucje uchwalone przez władze naczelne Ch. D.

Sytuacja polityczna.

Stronnictwo Chrześcijańskiej Demokracji, wierne zasadom swego programu, dążyło zawsze do oparcia życia państwowego Polski na mocnych podstawach konstytucyjnych, gwarantujących państwu należyty rozwój jego urządzeń, Kościołowi katolickiemu wolność i naczelną stanowisko w państwie, sprawiedliwość społeczną i obronę słusznych praw obywatelom.

Za najpewniejszą podstawę dla wcielenia w życie tych postulatów Chrześcijańska Demokracja uważa utrzymanie w państwie praworządności, opartej na równowadze trzech władz państwowych. To też na długo przed wypadkami majowymi dążyła ona do naprawy ustroju państwowego przez wzmocnienie władzy wykonawczej i zmianę ordynacji wyborczej. W tym celu Ch. D. złożyła w Sejmie odpowiednie wnioski.

Po tragicznych wypadkach majowych Ch. D. w przeświadczeniu, że trwanie wojny domowej musiałoby doprowadzić państwo do upadku, uważała za najpierwszy swój obowiązek dążyć do przywrócenia pokoju i porządku prawnego w państwie.

Pragnąc rzetelnej poprawy dotychczasowych stosunków, Ch. D. poparła w Sejmie wnioski, dążące do zmian w konstytucji, jakkolwiek realizowały one postulaty stronnictwa tylko częściowo. Niestety, na uchwaleniu tych wniosków skończyła się akcja, zmierzająca do reformy ustroju państwowego Polski.

Rząd otrzymawszy od ciał ustawodawczych daleko idące pełnomocnictwa i mając w parlamencie zapewnione poparcie dla uchwalenia potrzebnych ustaw, nietylko nie przeprowadził niezbędnej naprawy ustroju państwowego, ale przeciwnie uchylił się od tego zadania.

Zmusza to stronnictwo Chrześcijańskiej Demokracji do prowadzenia dalszej legalnej walki o oparcie ustroju państwowego na odpowiednich zasadach konstytucyjnych i o zapewnienie w ten sposób narodowi polskiemu praworządności.

W związku z tem Rada Naczelna stwierdza, że:

1. Naprawa ustroju parlamentarnego, podniesienie jego poziomu przez zmianę ordynacji wyborczej, jak również stworzenie należytych podstaw dla życia samorządowego, nie zostały dokonane wskutek negatywnego stanowiska rządu.

2. Rząd, wszedłszy na śliską drogę dowolnej interpretacji ustaw, uniemożliwił prawidłowe funkcjonowanie parlamentu i usunął możliwość

Nota rządu polskiego do wszystkich państw w sprawie zatargu z Litwą.

Warszawa, 28. 11. (Pat.) W dniu dzisiejszym została przesłana państwom, z którymi Polska utrzymuje stosunki dyplomatyczne, następująca nota rządu polskiego:

„Na skutek przesłania do sekretarjatu Ligi Narodów, powołując się na art. 11 paktu, skargi rządu litewskiego na Polskę w sprawie stosunków polsko-litewskich, znajdzie się ona na porządku dziennym, mającego się odbyć posiedze-

nia. Wobec powyższego, rząd polski uważa za konieczne szczegółowo sprecyzować swoje stanowisko w sprawie stosunków między oby krajami. Rząd polski nie żywi żadnych zamiarów, zagrożających bezpieczeństwu, polityce i całości terytorjum republiki litewskiej i jedynym pragnieniem jego jest nawiązanie stosunków sąsiedzkich. Pragnienia rządu polskiego stałe spotykały się z kategoryczną odmową wszystkich

rządów litewskich, które dziś tak samo, jak i dawniej twierdzą, że Litwa znajduje się w stadium wojny z Polską. Rząd polski jest przekonany, że wszystkie rządy i opinia świata zrozumie jego stanowisko i użyje wszystkich sił, będących w jego mocy, aby przed zaskoczeniem ogłoszenia stanu wojennego spełnione zostały jedynie pragnienia rządu polskiego.

Waldemarasz rzuca z siebie odpowiedzialność.

Wszystkiemu winna Rosja..

Ryga, 28. 11. (Pat.) Litewska agencja telegraficzna donosi z Kowna, że litewski prezes rady ministrów Waldemarasz udzielił dziś przedstawicielom prasy wywiadu, w którym oświadczył na wstępie, że wszystkie pogłoski o rzekomem niebezpieczeństwie wojny między Litwą a Polską pochodzą przeważnie z Moskwy. Rząd litewski jest zdania, że wszystkie wiadomości o niebezpieczeństwie wojny są bardzo przesadzane. Mimo zdobycia Wilna przez gen. Żeligowskiego układ suwalski nie został anulowany. W układzie tym obie strony zobowiązały się do załatwienia wszystkich nieporozumień w drodze pokojowej. Poza tem Litwa jak i Polska należą do Ligi Narodów, której obowiązkiem m. l. jest niedopuszczenie do wojny. Jeżeliby Liga Narodów w tym wypadku zawiódła, byłby to jej koniec, a do tego mocarstwa zachodnie nie chcą i nie mogą dopuścić. Rząd sowiecki liczy się z możliwością wybuchu wielkiego zatargu międzynarodowego. Sowiety oświadczyły o nocy do rządu polskiego, że nie mogłyby pozostawać neutralne, gdyby Polska miała wobec Litwy agresywne zamiary. Sowiety jednak w żaden sposób nie groziły Polsce wojną.

W dalszym ciągu Waldemarasz oświadczył, że nie uważa, ażeby Polska wystąpiła przeciwko Litwie nawet w formie zamaskowanej. Cała bowiem polska kampania jest tylko prowadzona w celu wywarcia nacisku na Litwę aby w ten sposób zmusić rząd litewski do ustąpienia. Rząd polski chce zmusić obecny rząd do ustąpienia (?) i doprowadzić do powołania w jego miejsce nowy rząd, który byłby życzliwym dla Polski.

Waldemarasz zapowiedział następnie, że w najbliższych dniach ukaże się

oficjalny komunikat, podający szczegóły o rokowaniach ze stronnictwami politycznymi w sprawie rozszerzenia podstawy rządowej. Rokowania w tym kierunku toczą się ze stronnictwami bloku prawnicowego. Następnie Waldemarasz zakomunikował przedstawicielom prasy, że prezydent republiki Smetona przyjął dziś delegację wszystkich oddziałów wojskowych i udzielił im wyjaśnień o obecnych planach rządu litewskiego. W końcu Waldemarasz zaznaczył, że jego zdaniem pokój wewnętrzny pomiędzy stronnictwami jest możliwy.

Litwa robi wrażenie domu warjatorów.

Panika w kraju. — Próby usunięcia Waldemarasa. — Komentant Kowna uznany za obłąkanego. — Waldemarasz żywe oczy,

Warszawa, 29. 11. (Tel. wł.) Z Rygi nadchodzą wiadomości, że w Kownie trwa ciągła panika. Publiczność ogarnięta przerażeniem wycofuje wkłady z banku. Prezydjum rady ministrów otoczone łańcuchem wojska. Waldemarasz rokuje z opozycją. Próby porozumienia z Chadecją nie wydały, zdaje się, skutku. Opozycja omawia projekt nowego rządu. Między kandydatami na premiera wymieniają pułkownika Merkisa. Aresztowano delegację, która udała się do rządu pod przewodnictwem pułkownika Tumantisa, aby go wezwać do dymisji. Komendant Kowna Petrusis uciekł, ale go przytrzymał, uwięziono i ogłoszono warjatatem. Posłowie angielski i francuski udali się na granicę polsko-litewską. Między

przedstawicielem Francji a Waldemaraszem wynikł ostry zatarg. Pierwszy przypomniał obecnemu premierowi, że po objęciu władzy przyrzekł dyplomacji akredytowanej w Kownie uregulowanie stosunków z Polską. Gdy Waldemarasz zaprzeczył, opuścił poseł francuski żywo dotknięty, gabinet ministra.

Warszawa, 29. 11. (Tel. wł.) Waldemarasz zawezwał wczoraj wieczorem 17 dowódców oddziałów wojskowych z Kowna i zażądał od nich złożenia specjalnej przysięgi na wierność. Oficerowie oświadczyli, że w razie potrzeby będą walczyć do ostatniej kropli krwi, jednak nie mogą być odpowiedzialni za podwładnych, których uważają za niepewnych.

wykonywania przez parlament kontroli nad gospodarką rządu, przez co doprowadził do przerostu w państwie władzy wykonawczej i naruszył w ten sposób niezbędną dla prawidłowego funkcjonowania organizmu państwowego — równowagę władz.

3. Stosunek rządu do Kościoła katolickiego jest dwuznaczny. Konkordat pozostaje martwą literą, pewne zaś czynniki popierają częstokroć sekcjarstwo szkodliwe i dla państwa.

4. Polityka rządu w stosunku do ziem wschodnich może doprowadzić do osłabienia polskości na tych ziemiach.

5. Ciągłe rugi ze względów partyjnych, pozbawiające państwo wybitnych sił w administracji i wojsku, oraz zamierzony zamach na niezależność sądownictwa, prowadzą do obniżenia sprawności urzędów państwowych i wojskowych, a zarazem budzą uzasadnioną obawę, że spr-

wiedliwość i bezstronność nie będą cechami naszych organów państwowych.

Rada Naczelna stwierdza jednocześnie, że w zakresie gospodarczym i finansowym rząd osiągnął pewne rezultaty, korzystne dla całokształtu gospodarstwa narodowego, jednakże nadmierne obciążenie ludności podatkami, wzrastająca drożyzna, niskie płace zarobkowe inteligencji pracującej i robotników, wreszcie uc-

